

**แบบประเมินบทความวิจัย**  
**การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 7” ประจำปี 2566**  
**วันศุกร์ที่ 26 พฤษภาคม 2566 (ผ่านระบบออนไลน์)**

1. **ชื่อบทความ:** การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างที่เรียนด้วยการสอนแบบมโนทัศน์ (Concept Attainment Model) กับการสอนแบบปกติ

2. **หัวข้อการประเมินบทความ**

| รายการประเมิน                          | ผลการประเมิน |              |         | ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |
|----------------------------------------|--------------|--------------|---------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
|                                        | ผ่าน         | ผ่านและแก้ไข | ไม่ผ่าน |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    |
| 1. บทคัดย่อภาษาไทย                     |              | √            |         | ปรับวิธีสุ่มตัวอย่างให้สอดคล้องกับในบทความที่ปรับใหม่<br>-การใช้คำศัพท์เรียกตัวแปรสำคัญของการวิจัยต้องคงที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวแปรตามและอิสระ “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....”                                                                                                                                                                                                                                                                                        |
| 2. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ                  |              | √            |         | ปรับสำนวนภาษาที่ใช้ให้สื่อความหมายเช่นเดียวกับบทคัดย่อ และตรวจสอบความถูกต้องของไวยากรณ์ภาษา                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        |
| 3. บทนำ                                | √            |              |         | -ควรปรับการวรรคคำ/สำนวนประโยคให้ถูกต้องตามหลักภาษาเพื่อให้สามารถสื่อความได้อย่างชัดเจนตรงประเด็น                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |
| 4. วัตถุประสงค์การวิจัย                | √            |              |         |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    |
| 5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)            | √            |              |         |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    |
| 6. วิธีดำเนินการวิจัย                  |              | √            |         | -กลุ่มตัวอย่างการวิจัย<br>ข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติทดสอบก็คือ กลุ่มตัวอย่างต้องได้จากการสุ่ม/มีความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้นการเลือกแบบเจาะจง จึงทำให้การวิจัยมีจุดอ่อน ผู้วิจัยควรแก้ไขได้คือ อธิบายความสามารถเดิมด้านภาษาไทยของนร.ทั้งสองกลุ่มว่าเป็นอย่างไร และผู้วิจัยได้เลือก นร.เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยการสุ่มที่ใช้หลักความน่าจะเป็นอย่างไร เช่น สุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่ม (cluster random sampling)<br>-เครื่องมือวิจัย ปรับตามข้อเสนอแนะในบทความ |
| 7. ผลการวิจัย                          |              | √            |         | -ปรับการเขียนและสัญลักษณ์ทางสถิติตามข้อเสนอแนะในบทความ                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             |
| 8. สรุปผลการวิจัย                      | √            |              |         | -ปรับเล็กน้อยตามข้อเสนอแนะในบทความ                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |
| 9. อภิปรายผล                           | √            |              |         | -ปรับเล็กน้อยตามข้อเสนอแนะในบทความ                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |
| 10. ข้อเสนอแนะ                         |              | √            |         |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    |
| 11. เอกสารอ้างอิง                      |              | √            |         | -ปรับรูปแบบการเขียนตามแบบที่กำหนด                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  |
| 12. องค์ความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ | √            |              |         |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    |

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

- ☒ 1) บทความผ่านเกณฑ์ (2.34-3.00)
- ☐ 2) บทความผ่านเกณฑ์ แต่ต้องแก้ไขตามข้อเสนอแนะ (1.67-2.33)
- ☐ 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์ (1.00-1.66)

## การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างที่เรียนด้วยการสอนแบบมโนทัศน์ (Concept Attainment Model) กับการสอนแบบปกติ

### บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์เพื่อ 1)เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนเรื่องชนิดของคำจากการสอนแบบมโนทัศน์ 2)เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ หลังจากการทดลองสอนด้วยวิธีการสอนแบบมโนทัศน์กับการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 และ 4/3 รวม 74 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่สอนด้วยรูปแบบมโนทัศน์ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 37 คน และกลุ่มควบคุมที่สอนด้วยรูปแบบปกติ คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนการสอนแบบมโนทัศน์และแบบปกติ อย่างละ 7 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ จำนวน 30 ข้อ พบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมโนทัศน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 20.22 และก่อนเรียนเท่ากับ 11.51 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมโนทัศน์หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนเรื่องชนิดของคำด้วยการสอนแบบมโนทัศน์หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.22 สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.14

**คำสำคัญ:** การสอนแบบมโนทัศน์, การสอนแบบปกติ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ

## A comparison of Learning Achievements on part of speech of Primary 4 students teaching by Concept Attainment Model and the Traditional Method

### ABSTRACT

The purpose were to 1) to compare the learning achievements before learning and after learning by concept attainment model. 2) to compare the learning achievements of Thai subject on words and Thai part of speech after learning by concept attainment model and the traditional method of Primary 4 students. The total sample of 74 students in Primary 4/1 and 4/3 were selected by purposive sampling. It was divided into an experimental group taught by a concept attainment model, consisting of 37 students in Primary 4/3 and a control group. The instruments consisted of 7 concept attainment model and traditional lesson plans, an learning achievement test.

The findings were as follows:

1. On comparison, The pre-test and post-test of the lesson constructs of the concept attainment model, the post-test was statistically found significantly at level. 05 higher than the pre-test and the average mean the pre-test was 11.51 and the post-test was 20.22.
2. On comparison, the students' achievement scores of Thai subject on words and Thai part of speech of Primary 4 students teaching by concept attainment model was statistically found significantly at the level .05 whereas the class of the concept attainment model obtained higher scores. The students who were taught Thai subject on words and Thai part of speech by concept attainment model after learning had an average of 20.22, which was higher than the students who were taught by traditional method after learning, which had an average of 17.14.

**Keywords:** concept attainment model, traditional Method, learning achievement on Thai part of speech

## บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติรายวิชาภาษาไทย เป็นรายวิชาพื้นฐานที่นักเรียนคนไทยทุกคน ต้องเรียนสาระที่ 4.1 หลักการใช้ภาษาไทย ผู้เรียน จะเข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญา อักษรภาษา ได้รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ซึ่งสาระหลัก การใช้ภาษาเป็นความรู้ทางด้านภาษาไทยที่จะทำให้ คนมีความเข้าใจภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น เรื่องชนิดของคำเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเนื่องจากเราใช้คำต่าง ๆ ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน แท้จริงคำต่าง ๆ สามารถแบ่งย่อยเป็นชนิดใดซึ่งแต่ละชนิดจะมีหน้าที่ทางภาษาแตกต่างกัน ผู้เรียนในฐานะ นักเรียน ไทย ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาในการดำเนินชีวิต จึงควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องชนิดของคำให้ถ่องแท้เพื่อให้ สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา ผู้วิจัย ฉะนั้นจึงมีความสนใจ จะศึกษาวิธีการสอน ที่เหมาะสม กับการพัฒนาความรู้เรื่องชนิดของคำเพื่อนำมาจัดกิจกรรมการสอนแก่ผู้เรียน

ปัจจุบันการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยสาระที่ 4.1 หลักการใช้ภาษาพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2565 ภาคเรียนที่ 1 ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควรเมื่อพิจารณาจากการทดสอบปลายภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ทั้งนี้ อาจเนื่องจากเรื่องหลักการใช้ภาษาเป็นเรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่มองว่าเป็นเรื่องยาก มีเนื้อหา เยอะต้องใช้ทักษะในการจำเยอะ และการทำแบบทดสอบต่างๆ ต้องอ่านและนำความรู้ที่มีมาคิดวิเคราะห์ ซึ่งบางครั้งต้อง ตีความจากรูปคำในประโยคซึ่งมีความซับซ้อนของภาษา นักเรียนจึงไม่สนใจและทำให้ผู้เรียนไม่สามารถจำแนกชนิดของคำใน ประโยคได้

การสอนแบบมโนทัศน์ มีจอยส์และวิลเป็นคนที่คิดค้นและพัฒนาขึ้น โดยใช้แนวคิด ของบรูเนอร์ กู๊ดนาว และ ออสติน ที่เชื่อว่า การเรียนรู้มโนทัศน์ของสิ่งใด สามารถทำได้โดยค้นหาคุณสมบัติเฉพาะที่สำคัญของสิ่งนั้น เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ ในการจำแนกสิ่งที่ใช่ และไม่ใช่สิ่งนั้นออกจากกันได้ (ทิสนา แคมมณี, 2560:8-9) ซึ่งวิธีการศึกษาดังกล่าวมีลักษณะการสอนที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเหมาะสำหรับการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาด้านพุทธิพิสัย ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ ต่าง ๆ ด้วยการออกแบบให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมด้วย โดยเน้นกระบวนการคิด มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการสร้างองค์ความรู้ จากการทำความเข้าใจเนื้อหาสาระ จากความสามารถในการคิดจำแนกข้อมูลต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเอง เป็นการคิดแบบรวบยอด ส่วนผู้สอนทำหน้าที่กระตุ้นผู้เรียนให้ผู้เรียนเกิดการคิดด้วยการตั้งคำถาม และอำนวยความสะดวกหรือสนับสนุนการเรียนรู้ของ ผู้เรียน นอกจากนี้เมื่อผู้วิจัยได้ไปศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เคยศึกษาการจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาโดยใช้รูปแบบการสอน มโนทัศน์ของ เฉลิมลาภ ทองอาจ (2565) พบว่าสามารถใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเรื่องหลักภาษาได้

ดังนั้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจนำรูปแบบการสอนแบบมโนทัศน์ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ในรายวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจเรื่อง ชนิดของคำ และสามารถจำแนกชนิดของคำในประโยคได้ อีกทั้งยัง สามารถแก้ไขปัญหาความไม่เข้าใจในสิ่งที่เรียนและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการคิดอย่างเป็นระบบ มีความสนุกสนานในการ เรียน และมีความกล้าแสดงออกมากขึ้นอีกด้วย

## วัตถุประสงค์การวิจัย

ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องชนิดของคำของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้จากการสอนแบบมโนทัศน์ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้หลังจากการทดลองสอนด้วยวิธีการสอนแบบมโนทัศน์ กับการสอนแบบปกติ

## สมมติฐานการวิจัย

เมื่อผู้วิจัยศึกษางานวิจัยเรื่องผลของการใช้รูปแบบการสอนมโนทัศน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทย และความสามารถในการคิดเชิงมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของ เฉลิมลาภ ทองอาจ (2550) ผลการศึกษา

พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน มโนทัศน์มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผู้วิจัยจึงสามารถตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมโนทัศน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมโนทัศน์หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังเรียน

## วิธีดำเนินการวิจัย

### 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ปีการศึกษา 2565 สี่ห้อง จำนวน 146 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีสองห้องได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 และ 4/3 ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยพิจารณาจากห้องที่ผู้วิจัยรับผิดชอบ ซึ่งแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 37 คน จัดการเรียนการสอนรูปแบบการสอนมโนทัศน์ และกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 37 คน จัดการเรียนการสอนแบบปกติ

### 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนการสอนแบบมโนทัศน์และแบบปกติ อย่างละ ๗ แผน

2.1.1 ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากนั้นศึกษารายละเอียดของมาตรฐาน ตัวชี้วัดที่ ท 4.1 ป.4/2 ซึ่งมีรายละเอียดตัวชี้วัดคือ “ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค”

2.1.2 ผู้วิจัยได้ไปศึกษาข้อมูลเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องชนิดของคำ แล้วศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนแบบมโนทัศน์จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนเรื่องชนิดของคำ ทั้ง 2 แบบ

2.1.3 ผู้วิจัยวิเคราะห์มโนทัศน์เกี่ยวกับเรื่องชนิดของคำ ระบุนิยาม/นิยาม/ความคิดรวบยอดของมโนทัศน์ พร้อมเตรียมตัวอย่างและสื่อไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แล้วนำแผนการจัดการเรียนการสอนที่จัดทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.1.4 ผู้วิจัยนำคำแนะนำ ข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม ของแผนการจัดการเรียนการสอนลงในแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนการสอนและนำคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ซึ่งผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนการสอนเฉลี่ยเท่ากับ 1.00

2.1.5 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนการสอนเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยพิจารณาอีกครั้ง เพื่อให้ความเห็นชอบ แล้วนำแผนการจัดการเรียนการสอนไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.2.1 ผู้วิจัยศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสำคัญของเนื้อหาให้สอดคล้องพฤติกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยทำตารางกำหนดคุณลักษณะของแบบทดสอบ(Table of Specifications : TOS) โดยแสดงเนื้อหาพฤติกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 6 ด้านคือ ด้านความรู้-ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์และด้านการประเมินค่า โดยใช้เกณฑ์ในการกำหนดความสำคัญของเนื้อหาหลักและเนื้อหาย่อย ดังนี้

| ช่วงความสำคัญ | ความหมาย                       |
|---------------|--------------------------------|
| 0 – 3         | เนื้อหาไม่ค่อยมีความสำคัญ      |
| 4 – 6         | เนื้อหามีความสำคัญระดับปานกลาง |
| 7 – 10        | เนื้อหาที่มีความสำคัญมาก       |

2.2.3 ผู้วิจัยแปลงจากระดับความสำคัญของเนื้อหาเป็นจำนวนข้อสอบที่ต้องการสร้างมาลงในตาราง TOS พร้อมระบุประเภทของข้อสอบ

2.2.4 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 50 ข้อ แล้วไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการทำวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อคำถาม ตัวเลือก ตัวลวง ความเหมาะสมของเวลาในการทำแบบทดสอบและความชัดเจนของการใช้ภาษา

2.2.5 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ คำแนะนำมาปรับปรุงแล้วนำไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเพื่อให้ท่านตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความสอดคล้องและความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลงในแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index Of Item-Objective Congruence : IOC)

2.2.6 ผู้วิจัยนำคำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

2.2.7 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 50 ข้อไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ซึ่งนักเรียนกลุ่มดังกล่าวเป็นนักเรียนที่ผ่านการเรียนเรื่องชนิดของคำมาแล้ว มีความสามารถและบริบทใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลาในการทดสอบ 60 นาทีจำนวน 50 ข้อจากนั้นรวบรวมกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนใช้เกณฑ์ตอบถูกต้อง 1 คะแนนและตอบผิดได้ 0 คะแนน

2.2.8 นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) โดยกำหนดให้ข้อสอบต้องมีค่าความยากง่าย(P) ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (R) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป เมื่อได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (R) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปมาคัดเลือกให้ได้จำนวน 30 ข้อ

2.2.9 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำโดยใช้สูตร KR 20 ของ Kuder-Rechardson

2.2.10 เตรียมแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำที่ผ่านการคัดเลือกแล้ว 30 ข้อไปใช้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

### 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเรื่อง เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ด้วยการสอนแบบมโนทัศน์ (Concept Attainment Model) กับการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวิธีการดังนี้

1. วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน โดยข้อสอบจะเป็นแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ รวมคะแนนทั้งหมด 30 คะแนน ระยะเวลาทำแบบทดสอบ 60 นาที

2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการใช้วิธีการสอนรูปแบบการสอนมโนทัศน์ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 37 คน โดยใช้แผนการสอน 7 แผน จำนวน 7 ชั่วโมง และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการใช้วิธีการสอนรูปแบบการสอนแบบปกติกับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 37 คน โดยใช้แผนการสอน 7 แผน จำนวน 7 ชั่วโมง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชนิดของคำ

3. เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำกับกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มควบคุมครบทุกแผนแล้วจึงทำการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำด้วยข้อสอบชุดเดิมกับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ระยะเวลาทำแบบทดสอบ 60 นาทีตรวจบันทึกคะแนนไว้ และนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล

#### 4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่อง งานวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ด้วยการสอนแบบมโนทัศน์ (Concept Attainment Model) กับการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องชนิดของคำ จากนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบมโนทัศน์โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากโปรแกรมสำเร็จรูป
2. วิเคราะห์คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องชนิดของคำ จากนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปกติโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากโปรแกรมสำเร็จรูป
3. เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบการสอนแบบมโนทัศน์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า  $t$  ( $t$ -test ) จากโปรแกรมสำเร็จรูป
4. เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบการสอนแบบปกติโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า  $t$  ( $t$ -test ) จากโปรแกรมสำเร็จรูป
5. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ด้วยการสอนแบบมโนทัศน์ กับการสอนแบบปกติจากนั้นแปลความหมายข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง และสรุปผลโดยการบรรยาย

#### ผลการวิจัย

การวิจัยข้อมูลเรื่อง เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ด้วยการสอนแบบมโนทัศน์ (Concept Attainment Model) กับการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1)เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้จากการสอนแบบมโนทัศน์ (2)เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้หลังจากการทดลองสอนด้วยวิธีการสอนแบบมโนทัศน์ กับการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลอง โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีสองห้องได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 และ 4/3 แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองจัดการเรียนการสอนรูปแบบการสอนมโนทัศน์ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 37 คน และกลุ่มควบคุม จัดการเรียนการสอนแบบปกติ คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 37 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมนทัศน์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมนทัศน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยพิจารณาได้จากตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำที่ได้รับการสอนแบบมนทัศน์ก่อนเรียนและหลังเรียน

| การทดสอบ  | N  | $\bar{X}$ | S.D.  | t      | Sig.  |
|-----------|----|-----------|-------|--------|-------|
| ก่อนเรียน | 37 | 11.51     | 2.663 | 19.484 | .000* |
| หลังเรียน | 37 | 20.22     | 3.029 |        |       |

\*p < .05

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 1 พบว่า คะแนนก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 ที่ใช้รูปแบบการสอนแบบมนทัศน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.663 ส่วนคะแนนสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.029 และค่า t เท่ากับ 19.484

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้หลังจากการทดลองสอนด้วยวิธีการสอนแบบมนทัศน์ กับการสอนแบบปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมนทัศน์หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย โดยพิจารณาได้จากตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

| การทดสอบ    | N  | $\bar{X}$ | S.D.  | t     | Sig.  |
|-------------|----|-----------|-------|-------|-------|
| กลุ่มทดลอง  | 37 | 20.22     | 3.029 | 3.256 | .002* |
| กลุ่มควบคุม | 37 | 17.92     | 3.040 |       |       |

\*p < .05

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 2 พบว่า คะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนแบบมโนทัศน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.22 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.029 ส่วนคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่ใช้รูปแบบการสอนแบบปกติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.92 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.040

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนแบบมโนทัศน์เป็นวิธีการจัดการเรียนสอนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ สูงขึ้นกว่าการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ

### สรุปผลและอภิปรายผล

#### สรุปผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมโนทัศน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 20.22 และก่อนเรียนเท่ากับ 11.51 คะแนน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมโนทัศน์หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนเรื่องชนิดของคำด้วยการสอนแบบมโนทัศน์หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.22 ซึ่งสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.14

#### อภิปรายผล

การสอนแบบมโนทัศน์ เป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอด ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของจอยส์และวิล โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการค้นหาคุณสมบัติเฉพาะของสิ่งที่เรียน โดยในงานวิจัยนี้ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องชนิดของคำ พบว่าผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้และเกิดกระบวนการคิดโดยครูต้องทำหน้าที่คอยกระตุ้นผู้เรียนซึ่งอาจด้วยการตั้งคำถาม และการยกตัวอย่างที่ใช่และไม่ใช่องค์ความรู้ที่ต้องการสอน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการเปรียบเทียบจากคุณสมบัติที่มีความแตกต่าง จากการสังเกตการตอบโต้คำตอบของครู การตอบสนองของผู้เรียนขณะทำการทดลองพบว่าผู้เรียนมีความสุข สนุกสนาน ให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมมากกว่าปกติ เนื่องจากผู้เรียนได้มีการแสดงออก จากสิ่งที่ผู้เรียนเข้าใจมีการลองผิดลองถูกในการตอบจากการพิจารณาจากโจทย์ที่ครูกำหนดซึ่งผลจากการทดลองทำวิจัยตอบรับกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ทั้ง 2 ข้อ คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมโนทัศน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับนาสิยะห์ สาหาต (2558) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบมโนทัศน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความสามารถในการคิดเชิงมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบมโนทัศน์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สอดคล้องกับผลการวิจัยของปาฮามี อาแว (2561) ที่ศึกษาเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนมโนทัศน์ที่มีต่อมโนทัศน์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ซึ่งผลพบว่า นักเรียนมีมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนมโนทัศน์ที่ถูกต้องเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 34.75 มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนเฉลี่ยลดลงร้อยละ 14.00 และมโนทัศน์ที่ผิดเฉลี่ยลดลงร้อยละ 20.75 วิธีการบรรลุมโนทัศน์เริ่มจาก สังเกตตัวอย่าง จัดกลุ่มและเปรียบเทียบข้อมูลตั้งสมมติฐาน ทดสอบสมมติฐาน สรุปเป็นมโนทัศน์ ผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 60 และมโนทัศน์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนมีสหสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ

สอดคล้องกับศศิญา สุจริต ศิริประภา พุทธิกุล และเชวง ช้อนบุญ (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนมโนทัศน์ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการคิดรวบยอดรวบยอดสำหรับเด็กอนุบาล ซึ่งผลการวิจัย พบว่า 1) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนมโนทัศน์ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก มีค่าเท่ากับ 0.8511 แสดงว่า เด็กอนุบาลมีความสามารถในการคิดรวบยอดเพิ่มขึ้น หรือคิดเป็นร้อยละ 85.11 2) เด็กอนุบาลมีความสามารถในการคิดรวบยอดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Ratih Sujayanti (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการใช้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 8 ผ่านแนวคิดการสอนแบบ มโนทัศน์ ซึ่งพบว่าหลังการสอนด้วยแนวคิดการสอนแบบมโนทัศน์พัฒนาความชำนาญด้านคำศัพท์ของนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ดีทุกรอบ โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหลังสอบรอบที่ 1 (57.13) ค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนหลังการทดสอบรอบที่ 2 คือ (79.93) แสดงให้เห็นว่าการประยุกต์ใช้ Concept Attainment Model นั้นมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสามารถปรับปรุงการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนได้

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนแบบมโนทัศน์ เป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่ได้รับการยอมรับว่า สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมโนทัศน์หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ เณนิลาภ ทองอาจ (2550) ที่ศึกษาเรื่องผลของการใช้รูปแบบการสอนมโนทัศน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยและความสามารถในการคิดเชิงมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนมโนทัศน์มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Lilis Marina Angraini and Astri Wahyuni (2021) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการสอนแบบมโนทัศน์ต่อความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ทางคณิตศาสตร์ ซึ่งจากผลการศึกษาได้ข้อมูลว่าความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ใช้การเรียนรู้ตามแนวคิดมโนทัศน์ (CAM) ดีกว่านักเรียนที่ใช้การเรียนรู้แบบปกติ (CL) ตามความสามารถเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน

สรุปได้ว่าแนวคิดการสอนแบบมโนทัศน์เป็นแนวคิดที่วิธีการสอนที่ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงกว่าการสอนแบบปกติ

### ข้อเสนอแนะ

#### ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้หรือข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การสอนด้วยรูปแบบการสอนแบบมโนทัศน์เป็นรูปแบบการสอนที่ส่งเสริมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดอย่างเป็นระบบ และสามารถสร้างมโนทัศน์ด้วยตนเอง ครูผู้สอนควรเตรียมชุดตัวอย่างคำแต่ละชนิดจำนวนมาก เตรียมชุดตัวอย่างประโยคหลายประโยคและให้ผู้เรียนสังเกตคำชนิดต่างๆในประโยค เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดมโนทัศน์เป็นของตนเอง

2. การยกตัวอย่างชุดคำที่นำมาเปรียบเทียบควรเป็นตัวอย่างคำที่นักเรียนสามารถสังเกตความแตกต่างของคำทั้งสองชุดได้ง่าย อาจเป็นชุดคำที่มีความสัมพันธ์กัน หรือเป็นความรู้ที่นักเรียนคุ้นเคยมาเปรียบเทียบจะทำให้ผู้เรียนเกิดมโนทัศน์ได้ดียิ่งขึ้น

#### ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1.ควรนำรูปแบบการสอนแบบมโนทัศน์ไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนเรื่องอื่นๆ เช่น การสร้างคำในภาษาไทย

2.ควรใช้รูปแบบการสอนแบบมโนทัศน์ร่วมกับผังมโนทัศน์เพื่อศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอื่นๆ

3. เปรียบเทียบรูปแบบการสอนแบบโน้ตสโนว์ไปใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นอื่นด้วย

เอกสารอ้างอิง

1. หนังสือ

ทิตนา แคมมณี. (2560). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ :  
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

2. วิทยานิพนธ์

- วิทยานิพนธ์แบบรูปเล่ม

เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2550). ผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบโน้ตสโนว์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลักการใช้  
ภาษาไทยและความสามารถในการคิดเชิงนิรนัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์  
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.

นาสียะห์ สาหัด. (2558). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบโน้ตสโนว์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์  
ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความสามารถในการคิดเชิงนิรนัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5  
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญา  
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

Ratih Sujayanti. (2560). *Improving grade 8 students' vocabulary mastery through the  
concept attainment model MTs. AL – Washliyah Tembung in 2016/2017 academic.*  
Skripsi, Medan : Department of English Education, Faculty of Tarbiyah Science and  
Teachers Training, State Islamic University of North Sumatera.

3. วารสาร

เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2565). “การจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาโดยใช้รูปแบบการสอนแบบโน้ตสโนว์”, *วารสาร  
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 13, 1-14.

ปาฮามี อาแว. 2561. ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบโน้ตสโนว์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์  
ทางการเรียนคณิตศาสตร์. *วารสารเกษมบัณฑิต*, 19(2), 108-124.

ศศิญา สุจริต ศิริประภา พงษ์ทิกุล และเชวง ช้อนบุญ. 2565. ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบโน้ตสโนว์  
ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการคิดรวบยอดรวบยอดสำหรับเด็กอนุบาล.  
*วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 50(3), 1-13

Lilis Marina Angraini and Astri Wahyuni. 2021. The Effect of Concept Attainment Model on  
Mathematical Critical Thinking Ability. *International Journal of Instruction*, 14(1), 727-742.

# แบบประเมินบทความวิจัย

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 7” ประจำปี 2566  
วันศุกร์ที่ 26 พฤษภาคม 2566 (ผ่านระบบออนไลน์)

1. ชื่อบทความ : การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างที่เรียนด้วยการสอนแบบมโนทัศน์ (Concept Attainment Model) กับการสอนแบบปกติ

## 2. หัวข้อการประเมินบทความ

| รายการประเมิน                          | ผลการประเมิน |              |         | ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |
|----------------------------------------|--------------|--------------|---------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
|                                        | ผ่าน         | ผ่านและแก้ไข | ไม่ผ่าน |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                |
| 1. บทคัดย่อภาษาไทย                     | ✓            |              |         | -                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |
| 2. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ                  | ✓            |              |         | -                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |
| 3. บทนำ                                | ✓            |              |         | -                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |
| 4. วัตถุประสงค์การวิจัย                |              | ✓            |         | ควรเขียนวัตถุประสงค์การวิจัยเป็นข้อ ดังนี้<br>1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องชนิดของคำของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้จากการสอนแบบมโนทัศน์<br>2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้หลังจากการทดลองสอนด้วยวิธีการสอนแบบมโนทัศน์ กับการสอนแบบปกติ                                                                                                                          |
| 5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)            |              | ✓            |         | ควรตัดข้อความออก ดังนี้ เมื่อผู้วิจัยศึกษางานวิจัยเรื่องผลของการใช้รูปแบบการสอนมโนทัศน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทย และความสามารถในการคิดเชิงมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของ เฉลิมลาภ ทองอาจ (2550) ผลการศึกษา การประชุมวิชาการระดับชาติ การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ประจำปี 2566 พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน มโนทัศน์มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ |
| 6. วิธีดำเนินการวิจัย                  | ✓            |              |         | -                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |
| 7. ผลการวิจัย                          | ✓            |              |         | -                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |
| 8. สรุปผลการวิจัย                      | ✓            |              |         | -                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |
| 9. อภิปรายผล                           | ✓            |              |         | -                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |
| 10. ข้อเสนอแนะ                         | ✓            |              |         | -                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |
| 11. เอกสารอ้างอิง                      |              | ✓            |         | ไม่ควรแยกหัวข้อเป็นหมวดหนังสือ, วิทยานิพนธ์, วารสาร ควรเขียนตามหลักการเขียนอ้างอิงรูปแบบต่างๆ เช่น APA ฯ ซึ่งจะระบุในรายละเอียดที่แสดงถึงรายการอ้างอิงเป็นหนังสือ, วิทยานิพนธ์, วารสาร เป็นต้น                                                                                                                                                                                                                                                                                 |
| 12. องค์ความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ | ✓            |              |         | -                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

- ☐ 1) บทความผ่านเกณฑ์
- ☒ 2) บทความผ่านเกณฑ์ แต่ต้องแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- ☐ 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์